

לשמע קול תורה – מדרש בפרשה

פרשת וארא

דור האבות ודור הבנים

בתחילת הפרשה הקב"ה מבשר למשה רבנו כי הגיעה שעת הגאולה – ומקדים לבשורה את ההבטחה שניתנה לאברהם, ליצחק וליעקב:

"וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה" (שמות ו, ג-ד).

רש"י מפרש:

"וארא – אל האבות".

מה מוסיף פירושו של רש"י? וכי אין לנו יודעים שאברהם, יצחק ויעקב הם האבות?!

מילים קצרות אלו של רש"י נושאות בקרבן משמעות רבה. נפרט שני ערכים חשובים הגלומים בהן:

א. ההיסטוריה של עם ישראל כוללת שתי תקופות משמעותיות: תקופת האבות – זמן ההבטחות, ותקופת הבנים – זמן קיום ההבטחות. הקב"ה הבטיח לאבותינו הבטחות גדולות, אך הם לא זכו לראות דבר וחצי דבר מקיומן. אדרבה, אברהם נדרש לקנות בדמים מרובים חלקת קבר כדי לקבור את אשתו, יצחק ראה את בנו-יורשו בורח ללבן, ויעקב סיים את חייו במצרים. גדולתם של האבות הייתה במדרגת האמונה השלמה בדבר ה' אשר יקום לעולם, אף שמימושו היה נראה רחוק מאוד מעין בשר. ועתה הקב"ה מבשר למשה כי הגיע זמן הבנים, עת קיום ההבטחות. בזמן זה האמונה פושטת צורה ולובשת צורה; היא אינה מסתפקת עוד בהמתנה לגאולה שתבוא מן השמיים אלא תובעת פעולה ארצית למימושה. בתקופת הגאולה אנו נדרשים לפעול עם א-ל – ובד בבד להאמין שגם כאשר הפעולה קשה ומתישה איננו לבד! ה' עוזר ומסייע לשותפיו, עם ישראל, המקבלים אחריות על גורלם.

ב. אין לשכוח את השורשים שמהם צמחנו. הגאולה המגיעה היום מושתתת על זכותם של האבות, ועלינו להיות נאמנים להם. מרגע שהחל התהליך שום דבר לא יוכל למנוע את קיום ההבטחות, אך קצב קיומן והניסיונות בדרך למימושן תלויים בנאמנותנו לזהותנו.

אנו דור הגאולה, דור קיום ההבטחות, ועלינו לפעול בלא לאות – מתוך נאמנות למורשת האבות.

שאל דוד בוצ'קו